

[Holstein.]

Saa er der kun Spørgsmaalet, om man ogsaa vil gaa saa vidt i Forstaaelse af Loven, at man siger, at Huse, som ikke oprindeligt er oprettet som Tjenestehuse, men er oprettet som Landbrug, men som man inden 1. April 1918 har taget i Brug som Tjenestehuse, kommer til at gaa efter samme Regler som Huse, der oprindeligt var oprettet som Tjenestehuse. Det sidste Spørgsmaal er mindre klart end det første efter § 28, som den er formuleret.

Men hvad betyder saa Bestemmelsen, som nu skydes ind som et nyt Stykke imellem 1ste og 2det Stykke i § 28? Medfører den nogen Ændring for de to Forholds Vedkommende, som jeg her har paapeget, eller sigter den kun paa Tjenestehuse i Fremtiden? Altsaa, hvad der efter § 28, 1ste Stykke, tidsmæssigt maa forstaaes som Tjenestehuse, det bliver ved at være Tjenestehuse, men saaledes, at hvis man efter Lovens Ikrafttræden vil leje Tjenestehuset ud, kan man kun gøre det for 4 Aar ad Gangen. Er det det, der er Meningen med Ændringsforslaget under Punkt 2. thi saa er det en yderligere Byrde for Ejeren.

Det er disse forskellige Spørgsmaal, som jeg gerne vil bede den højtærede Landbrugsminister besvare. Maaske er de ikke saa lige at løbe til at besvare med det samme, men saa vil jeg henstille, at dette Spørgsmaal om en virkelig juridisk klar Redaktion af denne Lov, som nu forlænges for tredje Gang, maatte blive virkeliggjort, naar Loven kommer til Behandling i Landstinget, saa vi ikke skal have alle disse Tvivlstilfælde, som bliver kastet over paa en Kommission, der, selv om den er nok saa retsindig og vil skifte Sol og Vind lige, simpelt hen ikke kan finde faste ledende Synspunkter at gaa efter, naar Loven er saa uklar og saa vilkaarligt redigeret, som den er. Jeg vil haabe, at den Beføjelse, som er givet den højtærede Landbrugsminister efter § 5 til at lade Loven optrykke som en samlet Lov, saa vi ikke faar 3—4 forskellige Love at søge Reglerne i, ogsaa maa være ensbetydende med, at Loven, inden den denne Gang gaar fra den høje Rigsdag, faar en saadan Formulering, at der ikke er noget at tage fejl af.

Landbrugsministeren (Bordning): Som det fremgaar af Betænkningen, foreligger der en enstemmig Indstilling fra Partierne angaaende det foreliggende Lovforslag, og der er af hele Udvalget stillet to Ændringsforslag, som er tiltraadt af mig. Jeg takker for den enstemmige Indstilling og kan

udtale, at de to Ændringsforslag, der er stillet, kan jeg meget vel tiltræde, jeg anser dem paa ingen Maade for nogen Forringelse af Lovforslaget.

Angaaende de Udtalelser, der her er fremsat fra enkelte Sider om mangelfulde Oplysninger, Ministeriet har givet Udvalget, vil jeg gerne sige, at det er ganske umuligt for Ministeriet uden et meget stort Arbejde og mange Udgifter at skaffe Oplysninger om Antallet af disse Huse og deres Beliggenhed. I den sidste Skrivelse, der er sendt til Udvalget, siger vi til Udvalget, at vi naturligvis er villige til at skaffe disse Oplysninger, hvis man forlanger det, men det er ganske umuligt at skaffe dem i Løbet af kort Tid, da der skal et meget stort Arbejde til.

Hvad angaar de enkelte Spørgsmaal under 3—5, maa jeg over for det ærede Medlem Hr. Ulrich sige, at vi i Ministeriet ikke har de paagældende Oplysninger. Det er en Vildfarelse at tro, at vi bare kan gaa hen og slaa op i Arkiverne, og saa har vi det. Vi skal have disse Oplysninger ude fra Kommissionerne. Vi har brevvekslet med Kommissionerne, men de har meddelt os, at de ikke kan give disse Oplysninger, idet det nemlig kun er, naar der er Uenighed om et Spørgsmaal, at disse Kommissioner faar Sagen til Behandling; hvis der opnaas Enighed mellem Ejer og Lejer om Forholdet, kan Lejemaalet opløses, uden at Kommissionen faar Sagen til Behandling.

Over for det ærede Medlem Hr. Johannes Hansens Beklagelse af Lovforslagets sene Fremsættelse vil jeg gerne sige, at Lovforslaget er fremsat her i Tinget den 16. Januar, og jeg synes ikke, man kan sige, at det er nogen særlig kort Tid, man saaledes har faaet til Behandling af et Lovforslag, som dog kun gaar ud paa en Forlængelse af den gældende Ordning Gyldighed.

Naar det ærede Medlem her udtaler, at han haaber, at Loven er en Afviklingslov, vil jeg gerne sige: Ja, det er den i den Forstand, at der er en Række Bestemmelser, som, ogsaa ved de Ændringsforslag, der her er stillet, er blevet udvidet, saaledes at de Brug, der er Tale om, maaske efterhaanden bliver afviklet efter bestemte Regler: hvis Ejeren selv overtager og driver Bruget, hvis han overlader det til sine Børn, eller hvis han vil overlade det til andre, og Kommissionen godkender hans Begrundelse herfor. Og efter de nye Bestemmelser, der nu kommer ind: hvis han vil oprette et tilsvarende Brug som det, der bliver overdraget ham, eller hvis han vil overlade Jord til Oprettelse af Statshusmandsbrug. Men